

In Vain

"Epilogue: Alene"

Visit "[Epilogue: Alene](#)" on MotoLyrics.com

Jeg rir I nattens mÅneskinn,
For dette er min skjebne.
En hvilelÅs som lever kun
Om nettene, alene.
Med min sjel knust til grus,
Holdes jeg I skyggen
Av hender fra et liv engang,
Som nÅ har vendt meg ryggen.
Jeg hater og beundrer de som
Gjennom sÅvn kan rÅmme
Inn I fantasien. De som tar for
Gitt Å drÅmme.

Stillheten er voldsom.
En skrikende sirene
Som hÅnlig henger over meg.
Den vet jeg er alene
Den kjenner min historie,
Og leser fra mitt minne,
Fra bildene jeg aldri maktet
Å... fÅ til Å forsvinne.
Den vet mitt skrik er sjanselÅst.
Det overdÅves fort.
Her skal stillhet hÅres!
Her svinner lyder bort...

Hypnofobi. MÅrke og natt.
Kakofoni. Ensom, forlatt.

Jeg ler I nattens mÅneskinn,
Hvor tiden aldri gÅr.
Forsonet med en skjebne som
Jeg tror jeg nÅ forstÅr.
Jeg fremfÅrer et skuespill.
Verden er min scene.
En enmannsforestilling
Om en mann som er alene

Visit [In Vain](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.
